

УДК 343.09:351.74.08-049.5][477) DOI: <https://doi.org/10.32631/v.2025.3.22>

Оксана Петрівна Ляска,

*кандидат психологічних наук, доцент,
Харківський національний університет внутрішніх справ,
навчально-науковий інститут № 3,
кафедра психології, соціології та педагогіки (доцент);*

 <https://orcid.org/0000-0001-6943-8957>,
e-mail: profosvita777@gmail.com;

Павло Дмитрович Червоний,

*кандидат педагогічних наук, доцент,
Харківський національний університет внутрішніх справ,
навчально-науковий інститут № 3,
кафедра психології, соціології та педагогіки (доцент);*

 <https://orcid.org/0000-0002-8172-7732>,
e-mail: nepavel@ukr.net;

Анастасія Василівна Стріляна,

*Харківський національний університет
внутрішніх справ (здобувач вищої освіти);*

 <https://orcid.org/0009-0001-2596-723X>,
e-mail: anastasiastrelna@gmail.com

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ У СФЕРІ БЕЗПЕКИ: ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ

У статті розглянуто актуальні питання підготовки майбутніх фахівців сектору безпеки, зокрема представників правоохоронних органів. Наголошено на необхідності цілісного та багатовимірного підходу, який виходить за межі суто професійних навичок і зосереджується на психологічних особливостях майбутніх спеціалістів. Уперше системно узагальнено сучасні методичні підходи до професійного навчання, особливий наголос зроблено на психологічній готовності до роботи в умовах стресу, небезпеки, інформаційного тиску та кризових ситуацій. Обґрунтовано інтеграцію психологічної складової в освітні програми з виокремленням ключових компетентностей, зокрема емоційної стійкості, саморегуляції, адаптивності, рефлексивності, комунікативної гнучкості та критичного мислення.

Ключові слова: безпека, підготовка фахівців, критичне мислення, стресостійкість, практичні тренінги, міждисциплінарний підхід, симуляційні вправи, освітні технології.

Постановка проблеми

У сучасних умовах, коли рівень загроз суспільній безпеці неухильно зростає, а ситуації стають дедалі комплекснішими та непередбачуваними, особливої актуальності набуває питання підготовки кваліфікованих фахівців у сфері безпеки. Необхідність у таких спеціалістах зумовлена низкою чинників, серед яких глобалізаційні процеси, стрімкий технологічний розвиток, кліматичні зміни, а також соціально-політична нестабільність.

Сучасні виклики – терористичні акти, кіберзлочинність, організоване насильство – потребують від фахівців не лише ґрунтовних теоретичних знань, а й практичних умінь аналізувати ситуації, критично мислити та оперативно реагувати. Напади на критичну інфраструктуру, масові заворушення чи інші надзвичайні події можуть виникати несподівано, тому ключову роль відіграє готовність до швидких та ефективних дій.

Зростання частоти таких стихійних лих, як повені, пожежі або землетруси, та ризик техногенних аварій підкреслюють потребу у фахівцях, здатних організовувати рятувальні операції, оцінювати ризики й координувати дії в умовах кризи. Особливо важливим є вміння працювати в умовах обмежених ресурсів та високого психологічного тиску.

Сфера безпеки постійно трансформується, а законодавчі норми, що її регулюють, вимагають від спеціалістів глибокого розуміння правових механізмів. Баланс між забезпеченням безпеки та дотриманням прав людини є критично важливим для запобігання суперечностям і можливим зловживанням.

Робота у сфері безпеки часто пов'язана з високим емоційним навантаженням, тому невід'ємною складовою професійної підготовки є формування стресостійкості та психологічної витримки. Фахівці повинні вміти ухвалювати раціональні рішення в умовах невизначеності, коли від їхніх дій залежать життя людей.

У запропонованій статті розглянуто теоретичні та практичні аспекти підготовки спеціалістів у сфері безпеки, а також запропоновано шляхи вдосконалення навчальних програм з урахуванням сучасних викликів.

Стан дослідження проблеми

Підготовка фахівців у закладах вищої освіти зі специфічними умовами навчання в сучасних умовах потребує інтеграції не лише професійних знань і навичок, а й розвитку психологічної стійкості, емоційно-вольових якостей та комунікативної компетентності. Це особливо важливо з огляду на зростаючі виклики, пов'язані з гібридними

війнами, кіберзагрозами, тероризмом, соціальними кризами і техногенними катастрофами.

Проблема психологічної готовності фахівців до дій у стресових умовах є предметом досліджень як вітчизняних, так і зарубіжних науковців.

Українські дослідники, зокрема В. Богуславський, С. Булах, Н. Бачинська [1], О. Ляска [2; 3], О. Макарова [4–7], Н. Мілорадова [8], О. Цільмак [9], П. Червоний [10], зосереджують увагу на таких аспектах, як: психофізіологічні особливості діяльності в умовах стресу; профілактика емоційного вигорання; адаптаційні механізми та рефлексія; формування морально-етичних якостей фахівців.

Окрему увагу приділено психологічному супроводу військових і працівників силових структур у дослідженні С. Кузікової, В. Зливкова, С. Лукомської, Т. Щербак та О. Котух [11].

Міжнародна наукова спільнота також активно вивчає проблему психологічної підготовки фахівців у сфері безпеки. Так, Д. Явкочдієва, Г. Артюшин та К. Тушко у своїх працях аналізують: механізми психологічної стійкості, що дають змогу фахівцям ефективно функціонувати в умовах хронічного стресу; вплив травматичного досвіду на професійну діяльність і стратегії подолання посттравматичних наслідків; інноваційні методи симуляційного навчання, спрямовані на підвищення стресостійкості та розвиток навичок оперативного реагування [12; 13].

Мета і завдання дослідження

Метою статті є обґрунтування та систематизація методичних підходів до професійної підготовки майбутніх фахівців у правоохоронній сфері.

Для досягнення поставленої мети необхідно вирішити низку *завдань*: проаналізувати сучасний стан фахової підготовки правоохоронців із метою виявлення основних проблем та викликів цього процесу; окреслити ключові психологічні характеристики, необхідні для ефективної професійної діяльності; дослідити наявні методичні підходи до формування фахової компетентності у вітчизняній та зарубіжній практиці, щоб визначити найкращі практики.

Наукова новизна дослідження

Застосовано цілісний та багатовимірний підхід до вивчення процесу фахової підготовки майбутніх спеціалістів сектору безпеки. Особливу увагу приділено не лише розвитку професійних навичок, а й аналізу психологічних характеристик осіб, які готуються до роботи в умовах підвищеного ризику. У межах огляду наукових джерел узагальнено сучасні методичні підходи до професійної підготовки, зроблено акцент на формуванні психологічної готовності до роботи в умовах

стресу, небезпеки, інформаційного тиску та кризових ситуацій. Обґрунтовано важливість включення психологічної складової до освітніх програм підготовки фахівців із безпеки. Узагальнено перелік ключових психологічних компетенцій, які, на думку дослідників, повинні формуватися у процесі професійної підготовки: емоційна стійкість, здатність до саморегуляції, адаптивність, рефлексивність, комунікативна гнучкість і критичне мислення. Розглянуто методи й засоби, що застосовуються у навчальному процесі для розвитку психологічної стійкості фахівців, зокрема поєднання теоретичних занять із практико-орієнтованими, стимуляційними і тренінговими формами роботи. Наголошено на ефективності цих методів у підготовці до дій у непередбачених ситуаціях і забезпеченні функціонування у складних умовах безпекового середовища.

Окремо проаналізовано новітні виклики – гібридні загрози, кібератаки, інформаційно-психологічний вплив – як чинники, що змінюють вимоги до професійної підготовки та актуалізують необхідність перегляду змісту й форм організації освітнього процесу. Таким чином, результати дослідження сприяють розширенню наукового розуміння процесу професійної підготовки у сфері безпеки шляхом системного огляду наявних підходів і узагальнення найважливіших тенденцій та викликів, пов'язаних із формуванням професійно-психологічної готовності майбутніх спеціалістів.

Виклад основного матеріалу

Питання підготовки фахівців правоохоронних органів є надзвичайно актуальним, оскільки динамічний розвиток загроз і викликів суспільству вимагає постійного вдосконалення їхньої професійної компетентності. Сучасні вимоги до рівня підготовки правоохоронців значно зросли, що зумовлює необхідність не лише поглиблення теоретичних знань, а й розвитку практичних навичок, які відповідають актуальним професійним стандартам. Ця проблематика перебуває в центрі уваги багатьох науковців, кожен з яких робить свій внесок у поглиблення розуміння та пошук ефективних шляхів її вирішення.

Зокрема, О. Ляска у своїх дослідженнях наголошує на важливості оновлення змісту професійної підготовки правоохоронців, що потребує інтеграції знань із різних дисциплін: права, психології, інформаційних технологій та управління ризиками. Дослідниця зазначає, що традиційні підходи вже не можуть повною мірою відповідати зростаючим вимогам до фахівців у сфері правопорядку, що підкреслює необхідність перегляду та адаптації освітніх програм [3].

Н. Мілорадова глибоко вивчає психологічні аспекти професіогенезу слідчих органів досудового розслідування Національної поліції України, наголошуючи на важливості психологічної готовності та

стресостійкості для ефективного виконання службових обов'язків. Її дослідження акцентують увагу на необхідності розвитку комунікативних навичок у майбутніх слідчих під час фахової підготовки у закладах вищої освіти зі специфічними умовами навчання [8].

О. Цільмак у своїх працях розглядає професіогенез компетентностей фахівців кримінальної міліції, досліджуючи як теоретичні, так і практичні аспекти їхньої підготовки та розвитку. Вона також підкреслює значення педагогічної компетентності викладачів закладів вищої освіти зі специфічними умовами навчання, які здійснюють підготовку майбутніх правоохоронців [9].

О. Макарова та П. Червоний у своїх дослідженнях приділяють значну увагу психолого-педагогічним аспектам підготовки майбутніх поліцейських до службової діяльності в екстремальних умовах, наголошуючи на важливості розвитку стресостійкості та психологічної готовності. Дослідники також аналізують: формування та розвиток професійної ідентичності майбутніх правоохоронців, лідерські якості поліцейського на етапі фахової підготовки, сутність стресу та його вплив на організм людини в екстремальних умовах, що слугує основою для розроблення ефективних програм психологічної підготовки [7; 10].

Забезпечення якості професійної підготовки правоохоронців тісно пов'язане з удосконаленням нормативно-законодавчого, організаційного та методичного забезпечення. Сучасні виклики у сфері правопорядку потребують розроблення дієвих інструментів для діагностики та оцінювання якості підготовки фахівців.

Практична складова методичної підготовки майбутніх працівників поліції відіграє ключову роль, адже саме вона сприяє формуванню необхідних професійних навичок у контексті, максимально наближеному до реальних або змодельованих екстремальних умов. До таких форм підготовки належать заняття з використанням тренажерів-симуляторів, участь у спеціалізованих тренінгах і тактико-спеціальних навчаннях. Ефективність навчального процесу забезпечується міждисциплінарним підходом, який поєднує знання із психології, правознавства, технічних і соціогуманітарних наук.

Застосування моделювання у процесі підготовки фахівців забезпечує формування комплексного уявлення про можливі виклики та ризики, що виникають у професійній діяльності. Ефективність цього підходу полягає у створенні навчальних ситуацій, наближених до реальних умов, які відтворюються під час сценарних тренінгів. Такі вправи сприяють розвитку здатності оперативно реагувати на загрози, ухвалювати обґрунтовані рішення в умовах підвищеного стресу та невизначеності.

Рівень результативності виконання професійних завдань у сфері безпеки залежить не лише від обсягу засвоєних знань і сформованих

практичних умінь, а й від ступеня психологічної готовності діяти в умовах підвищеної небезпеки, включно із ситуаціями, що загрожують життю та здоров'ю. При цьому сформована під час навчання компетентність потребує систематичної підтримки, вдосконалення та адаптації до змінюваних умов професійної діяльності, зокрема через регулярне використання тренажерів-симуляторів [6].

Як зазначає М. Котелях, важливою передумовою ефективного виконання службових обов'язків працівниками поліції є злагоджена командна взаємодія, що базується на довірі, професійному взаєморозумінні та взаємній підтримці між колегами. Формування поліцейських підрозділів має відбуватися з урахуванням рівня фахової підготовки, сформованих навичок та психологічної здатності працівників до співпраці в умовах підвищеного ризику. Наявність комплексу професійних умінь у поєднанні з аналітичним мисленням значно підвищує якість та оперативність виконання завдань у сфері забезпечення громадської безпеки. У процесі реагування на складні або надзвичайні події поліцейські повинні бути спроможними пропонувати та реалізовувати різні стратегії досягнення поставленої мети, адаптуючись до специфіки оперативної ситуації [14].

На думку В. Богуславського, у діяльності працівників поліції, надзвичайно важливим є вміння оперативно та адекватно діяти в умовах екстремальних ситуацій з урахуванням їхньої специфіки та обставин, що змінюються. У зв'язку із цим особливої актуальності набуває необхідність перегляду та вдосконалення чинних методичних підходів, а також запровадження нових практик, спрямованих на підвищення рівня спеціальної фізичної та психологічної підготовки поліцейських, які, як свідчать останні дослідження, залишаються недостатньо реалізованими на практиці. Забезпечення високої ефективності службової діяльності потребує впровадження системного підходу до підготовки особового складу, що охоплює формування вмотивованості до служби, розвиток професійно необхідних навичок, а також психологічної витривалості. Такий підхід є необхідною умовою забезпечення надійності, стійкості та професійної результативності поліцейських у складних і загрозованих умовах оперативної обстановки [1].

У контексті професійної діяльності працівників поліції, особливо в екстремальних або потенційно небезпечних ситуаціях, ключове значення має належний рівень спеціальної фізичної та психологічної підготовки, незалежно від статевих чи вікових особливостей особового складу. Під час виконання оперативно-службових завдань, зокрема під час можливих конфліктів із правопорушниками або реагування на надзвичайні події, поліцейські стикаються з інтенсивними психоемоційними навантаженнями, подолання яких потребує високого рівня

стресостійкості та самоконтролю. Рівень психологічної готовності безпосередньо впливає на ефективність і швидкість ухвалення рішень у критичних ситуаціях, зокрема під час затримання осіб, які чинять протиправні дії. Дослідження динаміки психічних реакцій та змін у психофізіологічному стані працівників поліції дає змогу об'єктивно оцінювати їхню функціональну готовність до виконання професійних обов'язків у напружених умовах.

На думку Н. Бачинської, психофізіологічні показники, які досліджуються в межах диференційної діагностики, є основою для виявлення індивідуально-типологічних особливостей вищої нервової діяльності працівників поліції. Застосування психодіагностичних методик дозволяє формувати індивідуальні психологічні портрети правоохоронців, що, своєю чергою, дає змогу прогнозувати рівень емоційної напруженості, визначати ступінь емоційної стабільності або вразливості, а також оцінювати рівень здатності до саморефлексії, впевненості у власних силах і психологічної надійності в умовах професійної діяльності [1].

Як зазначає М. Юрчук, одним із ключових елементів професійної підготовки працівників поліції є застосування інтегрованих симуляційних технологій, які забезпечують можливість набуття практичного досвіду шляхом відпрацювання дій у змодельованих, максимально наближених до реальних, оперативних ситуаціях. Такі тренінги сприяють формуванню навичок поведінки в умовах невизначеності та високого ризику. Особлива увага в сучасних освітніх програмах приділяється психологічній підготовці поліцейських, зокрема розвитку їхньої стресостійкості, здатності швидко адаптуватися до змін і ухвалювати зважені рішення в екстремальних умовах.

Комплексний та системний підхід до підготовки працівників поліції, що передбачає розвиток мотивації, вдосконалення практичних навичок і формування психологічної стійкості, є ключовою умовою ефективного виконання службових завдань в умовах підвищеного ризику. Особлива увага приділяється формуванню стресостійкості, зокрема в контексті подолання наслідків психотравм, аналогічних до феномена бойової втоми, що набув широкого обговорення в науковому середовищі після Другої світової війни. Діяльність в екстремальних умовах вимагає від поліцейських не лише високого рівня професійної компетентності, а й готовності до мобілізації психофізичних ресурсів. Саме тому важливим напрямом є дослідження психофізіологічних реакцій, які дозволяють оцінити функціональний стан працівника в умовах стресу. Освітні програми держав із розвиненою системою безпеки активно впроваджують навчальні модулі, що охоплюють тактичну та домедичну підготовку, тренінги із психологічної витривалості, а також симуляційні заняття, спрямовані на

підвищення адаптивних можливостей поліцейських у надзвичайних ситуаціях [15].

У своїх дослідженнях В. Богуславський, С. Булах та інші науковці наголошують, що ефективна підготовка майбутніх працівників поліції до виконання службових обов'язків в умовах екстремальних ситуацій є необхідною передумовою забезпечення публічної безпеки та правопорядку. Високий рівень професійної адаптації до нестандартних і стресогенних обставин ще на етапі навчання істотно впливає на здатність правоохоронців успішно діяти у кризових умовах та залишатися функціонально стійкими у професійному середовищі. Це передбачає не лише опанування теоретичних знань, а й активне засвоєння навичок, зокрема фізичної підготовленості, що є важливим чинником формування психоемоційної витривалості. Здатність оперативно реагувати на загрози, зберігаючи при цьому психологічну рівновагу, є ключовим показником професійної готовності поліцейського до служби в умовах підвищеної небезпеки [1].

В умовах зростання складності, різноманітності та непередбачуваності сучасних загроз перед системою підготовки працівників поліції постає завдання не лише передати теоретичні знання, а й сформувати практичні вміння, необхідні для ефективного реагування на кризові та надзвичайні ситуації. Комплексна професійна підготовка має охоплювати всі ключові складові – від опанування основ правової і технічної бази до розвитку психологічної витривалості та формування фізичної готовності до дій у стресових умовах.

Інтеграція симуляційних вправ, ролевих сценаріїв і практикоорієнтованих тренінгів у навчальний процес дає змогу майбутнім поліцейським не лише засвоїти теоретичний матеріал, а й отримати досвід дій у ситуаціях, максимально наближених до реальних, з якими вони можуть зіткнутися під час службової діяльності. З огляду на міждисциплінарний характер поліцейської служби, що поєднує знання із права, психології, криміналістики, управління ризиками та суміжних галузей, важливо забезпечити цілісну інтеграцію цих знань у зміст професійної підготовки.

Навчальні програми підготовки працівників поліції мають бути адаптивними, відповідати сучасним викликам і передбачати впровадження інноваційних технологій та методик, які застосовуються у сфері забезпечення публічної безпеки. Одним із ключових пріоритетів є розвиток аналітичного мислення, здатності до критичної оцінки ситуацій та оперативного ухвалення обґрунтованих рішень в умовах невизначеності і стресових впливів.

Отже, підготовка майбутніх працівників поліції – це багатогранний і водночас критично важливий процес, який потребує системного, гнучкого та науково обґрунтованого підходу. Лише за умов якісної

професійної підготовки можливо сформуванати здатність правоохоронців ефективно виконувати службові завдання, забезпечуючи захист життя і здоров'я громадян та підтримання громадського порядку в умовах підвищеного ризику.

Висновок

Ефективне функціонування працівників поліції в умовах підвищеного ризику та непередбачуваних ситуацій значною мірою залежить від якості їхньої професійної підготовки. Системний підхід до навчання, що поєднує теоретичні знання, практичні навички, фізичну витривалість і психологічну стійкість, є необхідною умовою формування готовності до дій в екстремальних умовах. Особливе значення має впровадження симуляційних тренінгів, рольових сценаріїв і психодіагностичних методик, які сприяють розвитку стресостійкості, впевненості у власних діях і здатності ухвалювати рішення в умовах невизначеності.

Міждисциплінарний характер поліцейської діяльності потребує інтеграції знань із різних галузей – права, психології, криміналістики, управління ризиками тощо – у зміст освітніх програм. Гнучкість і адаптивність навчальних курсів до актуальних викликів та новітніх технологій є запорукою підвищення функціональної готовності поліцейських до виконання завдань у складних оперативних ситуаціях.

Таким чином, якісна професійна підготовка працівників поліції є не лише професійною потребою, а й ключовим чинником забезпечення національної безпеки, підтримання правопорядку та захисту прав і свобод громадян.

Список бібліографічних посилань: 1. Богуславський В., Булах С., Бачинська Н. Актуальні дослідження спеціальної фізичної та психологічної підготовки сил охорони правопорядку в екстремальних умовах. *Науковий часопис Українського державного університету імені Михайла Драгоманова*. 2024. № 3 (176). С. 94–98. DOI: [https://doi.org/10.31392/UDU-nc.series15.2024.3K\(176\).21](https://doi.org/10.31392/UDU-nc.series15.2024.3K(176).21). 2. Прокопова О., Ляска О., Голіней В. Інноваційна складова у вищій освіті: методо-теоретичні підходи та практична реалізація. *Наукові інновації та передові технології*. 2023. № 4 (18). С. 517–527. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2023-4\(18\)-517-527](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2023-4(18)-517-527). 3. Ляска О. П. Підвищення якості підготовки фахівців в умовах безперервної освіти. *Збірник наукових праць Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка*. 2011. Вип. 17. С. 42–44. 4. Макарова О. П. Формування професійного спілкування поліцейських на етапі фахової підготовки. *Теорія і практика сучасної психології*. 2019. № 2, т. 2. С. 29–32. 5. Макарова О. П. Професійна ідентичність: структура та особливості. *Теорія і практика сучасної психології*. 2019. № 3, т. 1. С. 77–83. 6. Макарова О. Професійна ідентичність майбутніх поліцейських на її когнітивному рівні. *Вісник Національного університету оборони*

України. 2019. Вип. 1 (51). С. 74–84. DOI: <https://doi.org/10.33099/2617-6858-2019-51-1-74-83>. **7.** Макарова О. П., Червоний П. Д. Психолого-педагогічні особливості підготовки майбутніх поліцейських до службової діяльності в екстремальних умовах // Актуальні аспекти психологічного забезпечення професійної діяльності сил безпеки та оборони України : матеріали VII Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Харків, 29 листоп. 2021 р.) / Нац. акад. Нац. гвардії України. Харків, 2021. С. 175–178. **8.** Мілорадова Н. Е. Психологічні основи професіогенезу слідчих : монографія. Харків : Бровін, 2018. 496 с. **9.** Цільмак О. В. Стабілізація морально-психологічного стану працівників спеціальних підрозділів ОВС – це запорука ефективності здійснення ними службово-бойової діяльності. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2014. № 4. С. 20–22. **10.** Червоний П. Д. Шляхи формування комунікативної та конфліктної компетентності офіцерів керівної ланки навчальних курсів. *Науковий вісник Чернівецького університету*. 2007. Вип. 331. С. 182–188. **11.** Психологічний супровід особистості в умовах війни : навч. посіб. / С. Кузікова, В. Зливков, С. Лукомська та ін. Київ ; Ніжин : Вид. ПП Лисенко М. М., 2024. 260 с. **12.** Yavkochdiyeva D. E. Development of Professional Training of Students in Higher Education as a Factor of Quality Specialist Training. *Journal of Pedagogical Inventions and Practices*. 2022. Vol. 7. Pp. 277–282. **13.** Артюшин Г., Тушко К. Сучасні тенденції професійної підготовки фахівців сектору безпеки та оборони у країнах, що розвиваються. *Збірник наукових праць Національної академії Державної прикордонної служби України. Серія: Педагогічні науки*. 2020. Т. 21, № 2. С. 5–17. DOI: <https://doi.org/10.32453/pedzbirnyk.v21i2.417>. **14.** Котелюх М. О. Взаємодія фахівців сектору безпеки і оборони України у сфері тактико-спеціальної, вогневої, фізичної та психологічної підготовки // Підготовка правоохоронців в системі МВС України в умовах воєнного стану : зб. наук. пр. за матеріалами Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Харків, 26 трав. 2022 р.) / МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ, Наук. парк «Наука та безпека». Харків, 2022. С. 224–225. **15.** Вязовський Д. О., Пожидаєв М. Ю. Зарубіжний досвід підготовки поліцейських до екстремальних умов // International Forum: Problems and Scientific Solutions : Proceedings of the 13th International Scientific and Practical Conference (Melbourne, Australia, June 6–8, 2024). Melbourne : CSIRO Publishing House, 2024. Pp. 403–412.

Надійшла до редколегії 02.07.2025

Прийнята до опублікування 15.08.2025

Liaska O. P., Chervonyi P. D., Striliana A. V. Modern Approaches to Training Specialists in the Field of Security: Theoretical and Practical Aspects

Current challenges in the field of law enforcement, caused by the dynamics of crime, terrorist threats and social conflicts, require a high level of professional training for law enforcement officers. The article examines a comprehensive approach to the formation of professional competencies of future police officers, which involves the integration of theoretical knowledge, practical skills and psychological resilience. It emphasises the need to adapt educational programmes to modern requirements through the use of simulation technologies, interdisciplinary methods and psychological training.

Based on an analysis of scientific works, the key areas for improving training have been identified: theoretical and methodological aspect – updating the content of training to include the disciplines of law, psychology, cybersecurity, and risk management; practical component – introduction of simulators, tactical and special training and scenarios that simulate real service conditions; psychological training – development of stress resistance, communication skills and the ability to make quick decisions in critical situations.

Special attention is paid to the role of teamwork and individual psychological characteristics that affect the effectiveness of performing official duties. The importance of continuous improvement of skills through a system of professional development and adaptation to new threats is emphasised.

It is noted that only a systematic approach that combines an updated theoretical base, practical training and psychophysiological training can ensure the readiness of law enforcement officers to act in high-risk situations. The results of the study can be used to develop new training programmes and methods for assessing the quality of specialist training.

Keywords: security, training of specialists, critical thinking, stress resistance, practical training, interdisciplinary approach, simulation exercises, educational technologies.

